

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 3, БРОЙ 12, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

декември 2012

Цена 1 лев

Скъпи читатели!

Малко преди най-светлия християнски празник – Коледа, сме щастливи да ви представим новия брой на училищния ни вестник. Преди две години по това време беше издаден първият, а сега вече пораснали, поумнели и натрупали опит, продължаваме да пишем, да творим и да търсим истината!

Това вълшебно и изпълнено с мечти и надежди време на годината винаги се асоциира с ново начало, нови възможности, с ПРЕраждане. На Коледа се случват чудеса, а новата година носи нов късмет! Надявам се, че и вие, скъпи читатели, сте от типа хора, които виждат красотата и съвършенството на снежинките, а не просто студуват навън; от тези, които се радват на звука, който издава прясно навалелият сняг, когато стъпваме, а не просто се прибират с мокри крака. От тези хора, които на Бъдни вечер, поглеждайки през прозореца, са способни да видят в небето шейната на Дядо Коледа, независимо на колко години са, от хората, за които блясъкът на звездите и снегът в коледната нощ са най-ярките празнични светлини. От хората, които вярват в магията на Коледа и в силата на мечтите! Защото, скъпи читатели, Коледа наистина е вълшебна! Защото едно от най-красивите неща е, вървейки по улицата вечер, когато вали сняг, когато умората и студът са взели връхна точка, да се спреш под уличната лампа и да погледнеш нагоре!

Екипът на вестник „В@з Буки Веди“ ви пожелава една приказна, незабравима и изпълнена с чудеса Коледа! Вярвайте, мечтайте, търсете лъча доброта и красота във всичко! Желаем ви и вълнуващо посрещане на Новата година! Нека тя ви донесе нови възможности, приключения, нови приятели, безброй усмивки и спиращи дъха моменти!

БЪДЕТЕ МНОГО ОБИЧАНИ И ОБИЧАЙТЕ МНОГО!

Весела Маринишева 10л

- ❄ Как празнуват по света и у нас?
- ❄ Знаете ли, че Дядо Коледа ще подарява биотопи? ☺☺☺
- ❄ Какви подаръци очакваме да получим? Стр. 12

Шампиони сме!

Купата "Освобождението на Плевен" и призовете за най-добър вратар и треньор са наши

Най-малките ни футболисти са безапелационни победители в турнира на малки врати за деца до 11 години и носители на Купата „Освобождението на Плевен“. В надпревара с шест отбора Вазовците записаха убедителни резултати в мачовете със СОУ"П. Яворов", ОУ"В. Левски", НУ„Отец Паисий“. На финала бе най-оспорваната среща с отбора на СОУ"Стоян Заимов", когато дузпи определиха нашите за най-точни и най-добри. За най-добър вратар бе отличен Ангел Танев от 4б, а най-добър треньор – Олег Маринов. *Продължава на стр. 3*

Пътуването във времето е възможно!

Осигурете си невероятно пътешествие - как може да стане това без машина на времето - прочетете на стр. 5

Николай Нанков: „Вазов“ за мен е авторитет, знания и трамплин

Николай Нанков, зам.-министър на регионалното развитие и благоустройството, завършва СОУ "Иван Вазов" през 2001 година. Специално за читателите на вестника ни споделя какво е за него нашето училище преди и сега, кои са „добрите учители“ преди и сега, как животът променя визията за образованието. Не пропуснахме да го попитаме, разбира се, и какви са били любимите му занимания, как са се забавлявали, кои са били за него най-трудните и най-приятните предмети, бягали ли са от учебни часове, как са преписвали... стр. 3

Нашите пристрастия

- ✓ Къде да учим - стр. 6
- ✓ Късчета история - стр. 5
- ✓ Екопроект - стр. 4

Какво ядем и доколко нашата трапеза е страница от учебник по химия. Свои мисли споделят бъдещи лекари от 11з в нова здравна рубрика - стр. 8

Ще плуваме ли?

Вие питате - ние отговаряме. Разговор с Димитър Митев - директор на училището, за басейна в двора ни. стр. 5

ЛАБЕЛ

[emukemu]
[onakovku]
[реклама]

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[мел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

LABEL

[labels] [packaging] [advertising]

РЕПОРТЕР

Какъв час?!

Аз и моите съученици от 9 клас на 6 ноември имяхме среща със сексолога д-р Красимир Романов. Той общуваше с нас така, сякаш е на нашата възраст, и ни помогна да се отпуснем и да говорим спокойно за всичко, свързано със секса. Лекторът ни предразполагаше да дискутираме с него по въпросите, на които не намираме отговор, без да се притесняваме, че няма да бъдем разбрани. Всичко, което говореше, беше интересно и би ни било много полезно в бъдеще.

Една от темите, които обсъж-

дахме, беше как да слагаме презерватив и какви са ползите от него. На тази тема реакциите, особено на момчетата, бяха много детски, а момичетата го възприехме като нещо съвсем нормално и естествено. През цялото време сексологът

ни разказваше увлекателни истории от своята работа, изпълнена с много интересни случаи.

Получихме брошури с полезна информация, а най-напористите дори откъснаха по някой презерватив. Не ни се искаше да тръгваме, защото тези 40 минути минаха много бързо, а имаше още какво да научим. Надяваме се да има още такива срещи с професионалисти с много опит и интересни преживявания в своята работа.

Ивана Митова 9л

Забавен урок по английски

На 27 октомври учениците от 8м клас с истинско любопитство посетихме „Чуждозиковото ателие“. Оказа се много забавно – участвахме в различни игри, в които подобрихме знанията си, особено за предлозите. Този час бе едновременно като всички останали и различен. Приличаше на всекидневните ни часове по това, че говорехме само на английски, а се различаваше, защото бе много забавно. Жалко, че много от моите съученици предпочитат да седят пред компютъра и във Фейсбук, а не да излязат и да се забавляват и образуват едновременно.

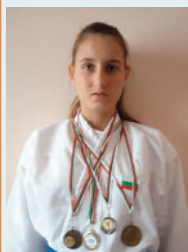
Сибел Али 8м

Фортисимо в клас

Проектът продължава в нашето училище вече втора година. Гостуват музиканти от симфоничния оркестър, които демонстрират уменията си на 9 различни инструмента - цигулка, виола, виолончело, контрабас, флейта, кларинет, ударни, валдхорна и тромпет. Музикантът разказва от коя епоха е инструментът и откъде произлиза. Останалата част от часа преминава в опити - дали всеки ще съумее да извлече звук от непознатите за нас инструменти. Според Марко Иванов от моя клас най-интересното е, че виждаме всичко на живо, а не на картинка в учебника. А за Преслав Михайлов, Яни Славев и Марио Василев, които имат и музикален талант, сигурно е още по-вънуващо.

Аглика Трифонова 4а

Накратко

Нора Симеонова от 8б клас донесе бронзов медал от Световното първенство в Милано по каратето шотокан. От 2005 година досега тя е записала и други титли – сребърни и бронзови медали от републикански първенства. Късмет и още по-нагоре!

Йоанна Иванова от 6а клас е част от националния отбор на страната на каратистите, стил шотокан. Този шанс не просто ѝ се дава, а тя си го е заслужила с упорит труд и воля. От републикански първенства има два златни и три сребърни медала, а от участия в други турнири – два златни и един бронзов медал. Има и международни отличия - бронзов медал.

Мелиса Герганова, Калина Иванова и Жанин Ал-Шаргаби от VIв

се представиха отлично на регионалния детски творчески конкурс „Мечти, усмивки и вълшебства“, категория „Творчески текст“ на английски език. Конкурсът беше посветен на 105 години от рождението на шведската писателка Астрид Линдгрен и в него взеха участие деца на възраст между 7 и 14 години. На специално тържество те бяха наградени с адаптирания роман „Дейвид Копърфилд“ от Чарлз Дикенз, CD и сертификати.

Мария Варджиева от 8м, която е и репортер в училищния вестник, е победител в своята възрастова група в състезанието по български език на учебен център „Гений“. Състезанието бе посветено на Деня на народните будители. Честито! Гордеем се с теб!

Ива Кръстева от 6ж и Ивайло Боев от 6б ни зарадваха със своите отлични резултати от Деветия международен турнир по карате до шотокан „Шисейкан“, в който участваха над 26 отбора от България, Русия, Македония, Сърбия и Грузия. На кумите Ива донесе златен медал и попълни

колекцията си от 1 златен, 3 сребърни и 3 бронзови медала от национални и международни състезания.

Ивайло завоюва второ място и донесе сребърен медал. За последните три години малкият състезател е носител на 1 златен, 2 сребърни и 2 бронзови медала от републикански и международни турнири, а на Световното първенство през 2012 година е на престижното пето място. Те благодарят и на своите преподаватели по физкултура и спорт - Васко Вълков и Сотир Пецанов.

Браво от всички нас на Захари Маринов от 4д, който вече е част от алманаха за 2011 година. Той се

издава от фондацията „Димитър Бербатов“, за да подпомага талантиливи български деца да развият своя потенциал в сферата на спорта, изкуствата и науката. Захари бе номиниран в раздел наука заради успехите си в усвояването на математиката и многото отличия, които е завоювал на състезания. За много от тях и ние сме ви разказвали. Той вече официално получи своя екземпляр от алманаха на стадион „Българска армия“, когато и Димитър Бербатов поздрави всички талантиливи деца на България. Гордеем се с теб и ти желаем още по-големи успехи!

Анджела Тодорова и Симона Резашка от 4д клас спечелиха на-

гради от конкурса „Мечти, усмивки и вълшебства“, посветен на 105-годишнината от рождението на шведската писателка Астрид Линдгрен. Конкурсът бе организиран от Регионалната библиотека „Христо Смирненски“, където бе и награждаването на отличените като най-добри творци. Още за тържеството в библиотеката и за преживяванията на двете деца по време на награждаването им може сами да прочетете в училищния сайт, където Симона споделя от първо лице видяно и почувствано.

ПРАЗНИЧНО ЕХО

Памет за будителите

Учениците от 5б клас почетоха народните будители, като организираха тържество, на което поканиха всички от 5а и 5в клас. Бяха се

табла с подбрана информация бяха изработили Сияна Максимова, Валерия, Виктория, Иванна, Силвия и Алекса. Петокласниците

подготвили много добре - Ванеса, Ния, Виктория, Славена и Камелия прочетоха свои есета, презентациите бяха на Емила-Лилия, Камелия, Румен, Лора и Алиша, Виолета, Цветан. Специални

с класен ръководител Китка Съйнова отскоро са заедно, но заявиха себе си като истински родолюбци. Очакваме следващите им изяви!

В@з Буки Веди

Ползата от историята

В час, посветен на народните будители, учениците от 6а, 6б и 6в клас представиха информация за създаването и преписването на „История славяно-българска“. Чухме и откъси от три части на историята. На събитието разбрахме мотивите на Паисий, както и на тези, които са продължили делото му и са помогнали за разпространяването на първата ни история. В дългите години на робство българите загубват чувството си за общност, родината за повечето от

тях се свива до собственото им малко градче или селце. Не са знаели нищо за миналото си, макар че сме имали велика история и велики царе. Ето откъде идва идеята за написването на Паисиевата творба.

Всички участници и присъстващи на събитието се убедили, че тази книжица ни е нужна и днес. Българино, знай своя род и език!

Мария Варджиева 8м

ПЪТ И КАРИЕРА СЛЕД “ВАЗОВ”

Николай Нанков: „Вазов” за мен е авторитет, знания и трамплин

Николай Нанков, зам.-министър на регионалното развитие и благоустройството, завършва нашето училище през 2001 година. Образованието му продължава в СУ „Климент Охридски” - магистър “Регионално развитие и управление”, бакалавър “География”. 2007-2008 г. е координатор проекти, сдружение „Консултативен информационен център по европейски програми” – София. В периода 2008-2009 г. е експерт „Регионално развитие, разработване и управление на проекти“, Африт ООД – София. От 2009 г. до октомври 2011-а е областен управител на област Ловеч. Поканихме го да гостува в нашия вестник, за да разберем какво за него е училище „Иван Вазов” и какъв е пътят след него. Благодарим му от името на целия екип и го очакваме в нашия град и училище.

- Г-н Нанков, как изглежда нашето училище от гледната точка на абитуриента, студента, работещия човек? Как се променя визията за образованието след години? Какво всъщност остава?

- Когато бях абитуриент, и най-вероятно не се различавам от всички, завършващи училище, си мислех: „край на „даскалото”, сега започва животът”. Гледах едва ли не като на досадно задължение, което съм изпълнил, за да мога да се впусна в света на възрастните, който тогава изглеждаше супер привлекателен - да съм равноправен, свободен, да се боря, да отстоявам позиции, да се доказвам. Като студент обаче постоянно осъзнавах какво ми е дало нашето училище и много често мислено благодарях на учителите за създадените у мен навици за учене и подготовка, за получените знания – включително житейски. Разбрах, че не е било досадно задължение, а напротив – моето право да получа стабилна основа за нахлуването ми в така мечтания живот на възрастните. Днес, когато работя, отново от време на време се връщам в училище – или ще се присетя за получен съвет от учител, на който съм гледал с недоверие, а сега знам, че е бил прав, или ще си спомня за приятели и весели случки или просто ще въздъхна: „Ей, сега да си бях

ученик”... Ето, така се променя с годините отношението към училището. Това, което обаче остана оттогава у мен, е жаждата и любовта към знанието. Не съм престанал да чета, да търся информация, да наблюдавам хора и процеси. Все навици, които моето училище ми даде.

- Какво значи “добър учител” за ученика и години след това?

- Истината е, че след години осъзнаваме, че учителите, които най-много са изисквали от нас, най-критични са били към нас, най-взискателни, са всъщност и добрите учители, без кавички. Като деца май харесваме повече онези, които са били по-малко строги, но с годините си даваме сметка, че всъщност другите са ни дали повече, научили са ни на повече неща, възпитали са у нас дисциплина, от която имаме повече нужда в живота. Разбира се, според мен добрият учител е онзи, който намира най-прекия път към учениците си, печели доверието им и ги заразява с жажда за знания.

- Какви не трябва да бъдат учителят и ученикът, за да се случва диалогът между тях?

- Учителят не трябва да забравя, че е бил дете, трябва да проучи и в известна степен да приеме днешния свят на младите или, да го наречем, да бъде „агент под прикритие”. Не трябва да забравя да взема пример и от своите любими учители. Мисля, че „со кротце, со благо и ... со малце кютек” на Андрей Ляпчев освен в политиката е добре приложимо и

в педагогиката, като естествено нямам предвид физически кютек. Учителят трябва да проектира поведението на своите ученици със своето поведение. Много е трудна ролята му днес, за да се случва диалогът.

Учениците не трябва да гледат на учителя като на враг, като на човек, за когото едва ли не единствената цел е да им стъжни живота. Вярно е, че на тази възраст младите са самонадеяни и някак си естествено се бунтуват срещу задълженията и авторитетите. Бих им дал съвет да използват всеки един момент в училище именно за общуване, за диалог с учителите, да търсят знания и да не чакат да им бъдат дадени.

Или да обобща – необходимо е взаимно уважение и търсене на път към другия, и не на последно място желание и откритост.

- Кой беше любимият Ви предмет в училище? Защо?

- Историята. И сега ми е любима. Баба ми запали искрата към тази наука. Тя четеше много и си имаше едни специални тетрадки, в които водеше записки и лепеше снимки и статии – един самобитен архив. Разказваше ми вместо приказки исторически събития толкова увлекателно и позволяваше само на мен да разглеждам специалните тетрадки. А и историята дава всеобхватни и широки знания и аз съм привърженик на максимата „Който не познава историята си, няма бъдеще; който не познава миналото си, е осъден да го повтори!”.

- А кой предмет - най-трудният

или неприятният?

- Физиката определено не ми беше любима, просто не ме палеше. Дори не си спомням защо.

- Бяхахте ли от час? /разбрахме, че сте имали някое и друго неизвинено отсъствие/ Как изпълвахте това време?

- Е, кой не е бягал от час? Някой път съм бягал заради самото бягство – този младежки своеобразен акт на неподчинение на правилата. Друг път, защото някъде се заформя купон или мачле с приятели.

- Къде и как се забавлявахте?

- Как ли и къде ли не се забавлявахме – просто шляене в Кайлъка, на кино, билиард, футбол, тенис на маса, кафета и дискотеки. Оле, забравих, даже по едно време бях много запален по брейк. Скоро показвах на приятели позабравени стъпки и те умряха от смях.

- За какво съжалявате – че направихте или не направихте, докато бяхте ученик?

- Наистина съжалявам, че не бях активен в извънкласните дейности. И това е една школа, която не трябва да се пренебрегва, заради трупането на практически знания и умения.

- Споделете приятен и неприятен спомен от училище или пък комичен!

- Бяхме си измислили система за преписване на контролни. Не ми се иска да споменавам обаче по кой предмет. Написахме всичко на бележка и я лепвахме на гърба на учителя. И разхождайки си се, за да ни контролира за подсказване и преписване, без да подозира, че е съучастник в нашата завера, разнасяше верните отговори из цялата стая. Беше много забавно и едва се сдържахме да сме сериозни. А и тръпката, да залепиш и после да отлепиш, беше страхотна.

- Какви бяха любимите Ви занимания за свободното време? /Е, то не е било много, защото разбрахме, че сте били отличен ученик/

- Футбол, тенис на маса, четене на книги и естествено купони. От-

кровено казано, ученето не ми отнемаше много време, някак си ми се отдаваше да разбирам бързо нещата, съответно да ги научавам. А и вниманието в час си е две трети научен урок. Така че имах достатъчно свободно време и за забавления, и за младежки лудории.

- Какво мислите за ученическата униформа? Трябва ли да я има?

- Определено съм „ЗА” униформите. От една страна, създават идентичност, чувство на гордост, че си именно от конкретно училище. От друга страна, този отличителен белег допринася и за сигурността на учениците – те стават по-лесно разпознаваеми и така останалите участници в социалния живот се съобразяват с тях или са по-внимателни. И не на последно място - чрез носенето на униформа се заличават социалните различия между учениците. Разбира се, униформите трябва да са естетически издържани, съвременни, удобни и лесни за поддръжка и трябва да бъдат избрани след консултации със самите ученици.

- Какво мислите за средното и висшето образование днес и може ли в България да постигнем добра реализация?

- За добра реализация не е необходимо само образование. Трябва работеща икономика и отношение към работата и работодателя. Убеден съм, че е необходима по-адекватна връзка между образователните програми и изискванията на пазара на труда, между образователните институции и бизнеса.

- Ако трябва с три думи да характеризирате училището ни, кои са те?

- Авторитет, знания, трамплин.

- Какво бихте казали на днешните учители и ученици?

- Нека да го кажа чрез цитат от „Малкият принц”: „Възрастните никога нищо не разбират сами, а за децата е уморително все да им обясняват и обясняват.”

В@з Буки Веди

СТАНЕТЕ КАТО ТЯХ

Отново на първите места

В проведеното математическо състезание по повод Деня на народните будители участваха 552 ученици от 2 до 7 клас от всички училища в областта. Как се представихме ние, преценете сами!

Втори клас:

Пламенна Брагарушева - първо място

Светослав Иванов - трето място
Ния Копчева - трето място

Трети клас:

Павел Енев - второ място
Мариса Радева - второ място
Ниягара Георгиева - трето място

Четвърти клас:

Захари Маринов - първо място
Далия Атанасова - второ място

Дамян Минков - трето място
Преслав Михайлов - трето място

Пети клас:

Павла Манова - първо място
Илия Петров - второ място
Анна-Мария Рашковска - трето място

Шести клас:

Кристина Горанова - второ място
Стефан Иванов - трето място

От математиката боли?! ☺☺☺

Учени от Чикаго са доказали, че чувството на страх преди решаването на задача по математика може да активира областите в главния мозък, които отговарят за болката. Иначе казано - от математиката може да боли...

За научното откритие четем в сайта Актуално.ком, където цитират Plosone.

Вече е ясно защо математиката е повече недолюбвана, отколкото обичана. Не е ясно обаче дали учениците от Чикаго са изследвали дали математиците имат по-висок праг на болка при подобни упражнения. Или пък, ако нямат, защо не се притесняват, преди да решат задача?! Учените обясняват откритието си с прекалената тревожност при сблъсък си с точната наука.

Продължава от стр. 1

Аплодирайте малките ни футболисти – Марио Василев от 4а, Християн Рибарски, Ангел Танев и Симеон Симеонов от 4б, Бранимир Йонков от 4г, Стелиян Михайлов, Ерик Колев, Цветомир Цветанов, Калоян Димитров, Нурай Яшаров от 4д, Юлиан Николов от 3б и Павлин Димитров от 5а! Състезателите ни си тръгнаха от турнира с нови екипи и футболна топка.

Турнирът се организира за 12-и път от УСШ със съдействието на Община – Плевен и Областния съвет на БФС.

**Честито, шампиони!
Гордеем се с вас!**

В@з Буки Веди

Повече дървета? Да, моля! More trees? Yes, please!

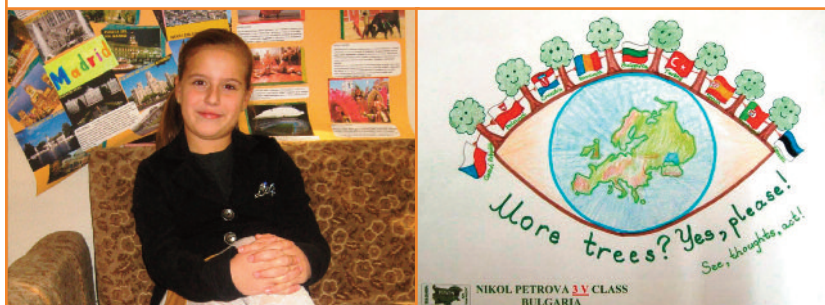
Как учениците от начален курс работят за един по-зелен свят?

Работата по проект „More trees? Yes, please!“ продължава с пълна сила

Както вече знаете от предишния брой, нашето училище отново е част от проект на програма „Коменски“. Проектът се казва „More trees? Yes, please!“ и в него участват учениците от II до IV клас. Досега е изготвен сайт, който да представя изминалите дейности,

избрано е лого, проведе се една визита, бяха изготвени брошура и презентация, представящи училището, града, страната. А сега ще ви запознаем по-детайлно със заниманията по екология на малчуганите и с активностите по проекта.

ЛОГОТО

163 предложения получихме за лого на проекта от деца в началния курс на обучение. Специална комисия от преподаватели специалисти в областта оцени рисунките и избра 15 най-добри. Авторите им бяха специално наградени в началото на ноември. Браво на най-добрите! Те са Никол Петрова – 3в, Мартин Ангелов – 3г, Надина Маринова – 4б, Виктория Иванова – 2а, Десислава Симеонова – 4г, Захари Маринов – 4д, Илиана Христова – 2е, Николай Козов – 4д, Даниела Данаилова – 3б, Дамян Панталеев – 3д, Микаела Милкова – 4а, Радослав Пенев – 4в, Михаел Генев – 3г, Кристиан Монеv – 3б, Десислава Цочева – 4г. Десет от тези петнайсет рисунки заминаха за Полша. Сред тях се открии предложението на Никол Петрова от 3в. Гласуването се проведе по време на една от работните срещи в Полша, посредством малки дръвчета, и идеята на Никол беше оценена с 5 от 8 дръвчета. Рисунката на Никол вече е лого на международния проект.

Настоящите дейности

Сега заедно с децата от II до IV клас работят и първокласниците. Те създават макети и апликации с есенна тематика. За изработката използват природни материали, които събират сами. Това се случва под ръководството на учителя им по изобразително из-

куство Олег Маринов. Също така на децата им беше изнесена лекция за опазването на горите и видовете дървета в Плевен. По-напредналите с английския език водят кореспонденция с връстниците си от другите държави.

Разходки сред природата и избор на „нашето дърво“

Децата и учителите се впуснаха в търсене на най-старите дървета в Плевен и се заеха с нелеката задача да определят кой дървесен вид е характерен символ на страната ни. След консултация с експерти и познавачи на дърветата се откриха няколко вековни екземпляра, единият от тях е съвсем близо до училището, а другият е до храм „Св. Николай“. Учениците ги посетиха и събраха природни материали за апликациите си. Малчуганите отидоха също така и в парк Кайлъка. След тези опознавателни разходки, за дърво символ

е избран дъбът, а направените есенни снимки са използвани за презентациите и проектите.

Работата по проекта започна през тази учебна година. Той предвижда 24 мобилности и обединява партньори от Полша, Румъния, Турция, Хърватия, Естония, Португалия, Чехия, Испания, България. По проекта работят ученици от 6 до 11 години и техни учители. Очаквайте във всеки наш брой подробна информация за дейностите на най-малките. Материалите за страницата подготви Весела Маринишева 10л

Нашите впечатления от Полша

Цецка Василева и Росица Георгиева, учители по английски език в начален етап, участваха в първата мобилност до полския гр. Люблин от 22 до 26 октомври. Първия ден, след тържественото посрещане на чуждестранните гости, били представени презентациите и избрано лого на проекта. След това са разгледали големия дворецов комплекс „Козловка“. На следващия ден са посетили кметството, последвало разглеждане на местните забележителности и на университетската ботаническа градина. През третия ден учителите гости са посетили кралския музей Лазинки, обграден от вода, и музея на Фредерик Шопен.

Те споделиха впечатленията си от

полската храна, култура и нрави:

Цецка Василева: Поляците са много гостоприемни хора! Предлагат богат избор на храна, като имаше супа и за обяд, и за вечеря и успяхме да опитаме традиционните полски супи. Направи ми впечатление, че училището имаше гардероб, където всички ученици, учители, родители и гости на училището имат възможност да оставят връхните си дрехи. Музеите им бяха много впечатляващи, интересни и добре поддържани. Най-много ми хареса музеят на Шопен. Той е на

тайли за различните периоди от живота му. Целта беше да се интегрираме и всички да се чувстват като у дома си и го постигнахме още от първата вечер. Тогава имаше вечер на интеграцията и всеки трябваше да представи собствената си страна.

Росица Георгиева: Впечатлиха ме музеите. От тях най-много ми хареса музеят на Фредерик Шопен. Разгледахме страхотни катедрали. Много топло бяхме посрещнати. Грижеха се за нас през цялото време, бяха търпеливи с нас и всичко беше предврително подготвено. При посещението в училището се впечатлих от това, че освен столове и масички имаха и калъфки и сядаха и на земята. Така децата се чувстваха по-свободни.

няколко нива, а стъклени стълби между тях бяха осветени и това правеше вида им много живописен. Вниманието ми беше привлечено също така и от модерната техника в музея, която даваше възможност да прочетем де-

Екочас на класа

С г-жа Николова и г-н Томов от отдел „Екология“ на Община Плевен бяха на 26 октомври третокласниците от нашето училище. Г-жа Николова говори за почистването на града, разделното събиране на отпадъци, замърсяването на въздуха,

предизвикано от транспорта или от битовото отопление с твърдо гориво. Г-н Томов пък представи и онагледил с презентация темите за широколистните и иглолистните дървета и ползата от тях, за почвопокровните растения, за защитените местности и дървета.

Всички слушаха с интерес и задаваха въпроси – кое е най-старото дърво в Плевен и къде се намира, кое е най-високото дърво в града, защо се изсичат дървета на определени места. Третокласниците имаха и възможността да видят презентацията, която представи България, Плевен и „Вазов“ в Полша.

В@з Буки Веди

11е клас на есенна разходка в Кайлъка играят до най-старото дърво в парка.

Ще плуваме ли скоро в басейна?

От началото на учебната година всеки ден гледаме как големият ров в нашия училищен двор расте, радваме му се и се питаме кога ще се топнем в този басейн, кои от нас ще плуват и по колко пъти седмично, ще бъде ли плуването достъпно за всекиго от нас... Реших, че е най-добре да поговоря с директора на нашето училище г-н Димитър Митев, за да разбера.

- Господин Митев, вече близо 20 години се говори за строежа на плуven басейн до училище „Иван Вазов“, но само преди няколко месеца общинските съветници дадоха „зелена светлина“ на проекта. Смятате ли, че това е класически пример за поговорката „По-добре късно, отколкото никога“?

- Какъв пример е, не знам, но факт е, че строителството започна. Тя историята не е от 20 години, а още по-отрано, някъде към 1985–1986 година. Като млад учител заедно с ученици, които са сега, общо взето, на възрастта на вашите родители, сме копали за основите на този басейн. Оттам нататък имаше много промени. Горд съм, че и аз имам принос, за да станат тези промени и да започне да се строи един съвременен плуven басейн, който е с т. нар. малки олимпийски размери – 25 метра дължина.

- Достатъчно ли съвременни ще бъдат съоръженията за почистване?

- Би трябвало. Проектът, по който се изпълнява басейнът, е само на пет години, така че си има специалисти, които отговарят за това нещо и би трябвало всичко да бъде на възможното съвременно ниво. Инвестицията не е малка, тя е близо 2 млн. лева, така че и това предполага, че нещата ще бъдат на съвременно ниво.

- Какви плувни спортове ще се практикуват в басейна?

- (Смее се). Този комплекс, защото той няма да бъде само басейн, ще има и други съоръжения като фитнес и всичко друго, ще бъде общински плуven комплекс. Той няма да бъде, и това е и мое мнение, само на нашето училище, защото ученици има не само в нашето училище. Така че се изгражда общински плуven комплекс и оттам нататък съвместно с общинската управа и сферата на образованието ще се решава по какъв начин ще се ползва този комплекс и какво ще се развива. На въпроса – всичко, което е възможно като плувни спортове. Най-важното е, че басейнът трябва да се прави за децата на община Плевен и, разбира се, ще има възможност да се ползва и от всички други.

- Ще бъде ли създаден отбор по плуване в училище?

- Значи всичко, което е възможно.

Знаете, аз съм отворен за спорта, скоро открихме и новата спортна зала - реновирания или основно ремонтирания бивш физкултурен салон. Така че всичко, каквото е възможно да се прави за спорта, живот и здраве ще се прави, така че трябва да има плуven отбор. Друго, което вероятно вие не знаете, е, че двама от общо седемте учители по физическо възпитание и спорт при нас имат такава треньорска специалност и се занимават с плуване. Така че няма причина да нямаме отбор. Ако ме питаш за отбор по водна топка, там не съм сигурен съвсем, това са други неща. (Смее се).

- Кои възрастови групи ще могат да се възползват от басейна?

- Краткият отговор е - всички. Хората са го измислили по цял свят - спортът, най-общо казано, е здраве. Плуването е част от спорта, така че възможно от най-ранна детска възраст трябва да започне плуването – както за първи, така и за дванадесети клас.

- Отборът по плуване ще участва ли в състезания, организирани от Българската федерация по плувни спортове (БФПС)?

- (Смее се). Е, тука вече нещата са по-далечни, но в крайна сметка принципът е този – прави се отбор, а отбор се прави, за да се състезава, иначе другото са обучения, школи и т. н. Така че, живот и здраве, имаме ли отбор, ще търсим да се състезаваме, този отбор да тренира и това е бъдещето, но още сме далече – тя рибата в морето, а ние тигана сме сложили, но в крайна сметка хубаво е човек да има мечти.

- Какви критерии трябва да покрие един ученик, за да бъде приет в отбора?

- Като за всеки друг отбор, трябва да има необходимите данни, за да може да се състезава в дадения спорт, да има желание да се труди - това ще го кажат хората, които се занимават с тези неща. Не е директорът човекът, който ще решава това. Има си специалисти във всяка насока, но е хубаво да си мислим вече, да сме готови, но няма как на сухо да направим отбора. Така че нека го построим

басейна, да се напълни, да се види как ще се стопанисва, колко време, кои ученици, как и по какъв начин ще могат да го ползват. Факт е това, че едни дългогодишни стремежи, както каза в началото „По-добре късно, отколкото никога“, би трябвало да се увенчаят с успех. Строи се, и то добре се строи, усилено.

- Ще се провеждат ли курсове за обучение на начинаещи и напреднали под ръководството на квалифицирани треньори?

- Това е най-важното и това трябва да бъде в основата, значаща пирамидата трябва да се поддържа така – първо да има едно по-масово обучение и оттам нататък тези, които имат желание и качества, вече да преминат в отбор и на състезателно ниво – това, което дълги години липсва в нашия град, е на път да се възвърне.

- Възможно ли е сформирането на плувна паралелка?

- Какво означава плувна паралелка? Ние имаме спортно училище, в което са залежали основни видове спортове. Естествено няма плувни спортове, защото няма басейн и въпрос пак на решение. Но в крайна сметка както тренират ежеседмично отборите ни по футбол, волейбол и баскетбол, би трябвало и по плуване, но за плувна паралелка - няма смисъл да дублираме спортното училище.

- Колко часа по плуване седмично ще има ученик, който не е част от училищния отбор по плуване?

- Ако зависи само от мен, би трябвало от 3 часа по физическо възпитание и спорт в седмицата, както са сега, поне един да бъде плуване, но това казвам, ако зависи само от мен. Въпрос на организация е как ще стане, защото пак казвам – това е общински плуven комплекс, независимо че е до нашето училище, и надявам се, ще можем да постигнем този резултат.

- Кога най-рано можем да очакваме пускането на басейна в експлоатация?

- Ами всеки ден, като минавате покрай строежа, виждате една табела, на която са сроковете за изпълнение - надявам се да се спазят. Най-късно за Деня на народните будители догодина да имаме построен басейн. Долугоре това съвпада и със срока за изпълнение на строителната фирма.

До следващата учебна година, когато ще плуваме – за перфектно здраве и тяло!

Боян Кънчев 76

КЪСЧЕТА ИСТОРИЯ 106 години училище „Иван Вазов“

Продължаваме да пишем своята история на училището, която започнахме през миналата учебна година. Прочетете – заради миналото, заради сегашността и бъдещето, от които, искате или не, сте вече част. Заради себе си!

Продължение от брой 9

Знаете ли, че през 1969 година учебният процес във „Вазов“ се разделя на две смени? През същата година в нашето училище се въвежда и обучение по пеене, физическо възпитание и спорт и изобразително изкуство. За най-умните и ентусиазираните имало и „допълнително обучение“ по математика и български език. Тогава „другарките“ са се потрудили доста, но достойно училището ни е било забелязано и удостоено със званието „Колектив за комунистически труд“.

През следващата учебна година училището ни било посетено от сдружения от Видински и Врачански окръг. Те провели специален разговор с др. Стойчева, в който я похвалили за труда и отличните успехи, които има с пионерчетата. Наистина похвален бил и средният успех за учебната 1970- 1971г., който е много добър (5,10). Само за сравнение – средният ни успех за учебната 2011/2012 год е мн. добър 5,32. Тази цифра е почти непроменена от 2006-а година до днес.

Зарадвани от успехите, учителите решили да разнообразяват ежедневието си. Затова те организирани срещи с Райна Вапцарова, сестра

на Никола Й. Вапцаров. Провело се и обучение по плуване на III и IV клас. Не пише обаче къде са плували, а това би ни било интересно. След двумесечно обучение, състезание между класовете печели III^a клас.

През 1974г. е вкаран съвсем различен подход на работа. Той се оказва много резултатен. По нареждане на директора всички учители се заемат задълбочено с езиковите грешки при учениците. /Видяхте ли откога още е започнал този проблем?!/ Заради успехи училището ни става и национален първенец по всички показатели на

Седмия републикански преглед. Големите шефски предприятия „Нармаг“ и „Винмаш“ подписват договор с училището ни. За какво ли, не е ясно от летописната книга.

През следващите години се отчита все по-висока грамотност сред учениците. Това и други успехи, смятат предшествениците ни, водят и до поредната награда, а именно орден „Св. св. Кирил и Методий“ - II степен.

Следва продължение

Моника Маринова 10л

Нов живот за старите ленти

Колко често си казваме ”Да върнем лентата назад” и се опитваме да си спомним важни моменти от живота си, да видим лица и чуем гласове, които сме позабравили, че дори и себе си да видим.

И ако училище „Иван Вазов“ е част от пътя ви, то може много лесно - в училищния сайт на познатия адрес: sou-ivanvazov.eu - наистина да върнете лентите, колкото си искате назад, чак до 1993 година. За да се раздвижат картини от изпращането на вашия випуск, от абитуриентския ви бал, от важни събития и празници в училище, в които сте участвали и които помните. На старите ленти са запечатани нашите първи учебни дни от 1995 година до днес, тържествени моменти като връчване на документа за зрелост и свидетелства за завършване на важния първи клас. Ако пък искате да се позабавлявате, вижте кадрите от традиционните футболни срещи между абитуриенти и учители от 1998 до 2011 година и други спортни събития!

Богатият видеоархив, който отскоро е на разположение на всички в училищния сайт, е уникална възможност и за настоящите ученици, които пишем своята история, а тя никога не започва от нас.

Възможност и за бъдещите ученици и родители, които правят най-важните си избори сега, избирайки училище – нашето показва и разказва своята история. Възможност за всеки, който е съхранил своето здраво любопитство и иска да знае... Но това е една друга история...

Запомнете – sou-ivanvazov.eu! След това “Видео” и върнете времето – с тъга или усмивка, с носталгия или поуки за утре...

В@з Буки Веди

Българското образование – разговорът продължава

На живо от Англия – специално за вас

СТУДЕНТСТВОТО В ЧУЖБИНА

или как с упорит труд и желание можеш да постигнеш много

Маргарита Бързакова, 12и клас, записала най-висок успех във Випуск 2012, ни разказа за студентския живот в чужбина, за добрите и лошите му страни и за отношението към българите. За тези от вас, които не я познават, сега Маргарита учи в „The University of Edinburgh“, където е стигнала с много упорит труд и старание. Тя е пример за целеустременост, пример е за това, как можем да постигнем всичко, ако имаме достатъчно силна воля и желание да се справим.

- Има ли и други студенти от България и какво е отношението към вас?

- Български студенти винаги е имало и ще има и занапред, дори и тази година, когато изискванията бяха почти непосилни. Колкото до отношението, при всеки е различно. Типичните англичани, поне в началото, отказваха да говорят с мен – малко или много ме смятаха за недостойна да говоря на езика им и то с екзотичен акцент като моя. Не знам как е било при другите българи, но определено имаше моменти, в които някой те гледа отвисоко просто защото си от малка и неизвестна държава. Въпреки това шотландците са крайно приятни хора – винаги усмихнати, готови да помогнат и отворени към запознанства – а и да, те харесаха английския ми и намериха произношението ми за освежаващо.

- Как протича обичайно един твой ден?

- Всеки ден е различен – има такива, в които имам точно 2-3 часа работа след обед в университета, а други почват в 8 сутринта и привършват в 5 на следващата сутрин. Като един от представителите на студентите от всички специалности, свързани с информатика, имам и няколко допълнителни отговорности, но нищо прекалено натоварващо. Ако си разпределяш времето добре, можеш да получиш достатъчно сън – освен ако нямаш изпит или по-привли да купонясваш, разбира се. Иначе – обикновено съм от лекция в практика и т.н. Първите 2-3 седмици всичко е розово, после ти става горещо и сядаш и вършиш работа – един път засечеш ли и не научиш нещо, после всичко ти се струва в пъти по-трудно.

- Каква е процедурата за кандидатстване в чужбина и какво ще посъветваш тези, които тази година ще преминат по тези стъпки?

- За различните държави процесът е различен. Задължително е да си зареден с търпение, да знаеш какво искаш да правиш с бъдещето си, да си мотивиран и да не се откажеш при първата спънка. Също и да рискуваш малко при избора на универ-

ситети – аз чаках до последния момент, за да получа положителен отговор от университета, в който съм в момента. Въпреки че имаш висока диплома, тя определено не беше исканото 6.00. Определено трябва да се наблегне на езика и взимането на определения сертификат с висока оценка, на едно наистина добро мотивационно писмо и препоръка, както и извънкласна дейност – било то в някаква организация или кампания. Не е лошо и матурите да се вземат с високи оценки, но всеки университет си има специфични изисквания –допълнителни изпити или интервю. Най-лесно е да се ползват услугите на някоя от консултантските фирми – става много лесно и те задвижват почти всичко за теб, а ти имаш време да си вършиш работата и не гониш срокове като луд.

- Съпостави един твой ден в „Иван Вазов“ и един ден там. Повисокото ниво на живот компенсира ли носталгията по родното?

- Най-малкото, което е, че имаш избора дали да присъстваш на лекции (практиките са задължителни на 100%), но това и в България е същото. Денят ми обикновено е доста по-свободен (с малки изключения, разбира се,) и по-интересен – постоянно запознанства с нови хора, тичане от една страна в друга и шотландски акцент навсякъде.

България ми липсва от първия ден тук – всичко е много по-различно и периодът на нагаждане ще бъде дълъг и мъчителен. Оставих прекалено много в родината, за да кажа, че се чувствам прекалено на новото място. Всички, които са тук вече няколко години, казват, че се връщат с кеф и не им се прибира изобщо, но на този етап гледната ми точка е далече от тяхната. Да, наистина образованието и животът тук ми дават много повече шансове за успех, но дали дават и щастие? Засега въпросът е с отворен отговор...

- Смяташ ли, че си получила добра подготовка в „Иван Вазов“ и това, че си учила именно в това училище, ти е помогнало?

- Подготовката ми в „Иван Вазов“ е наистина на ниво и ми е помогнала много – учителите, които аз познавам, са големи професионалисти и наистина знаят кое е най-добре за ученика, въпреки че когато бях още в училище, си мислех, че ме мъчат по-скоро. Разбира се, ако не бях работила и сама, нямаше доникъде да стигна. Успехи се постигат с комплексна работа, понякога лишения и адско търпение. Това е в сила, независимо къде учиш – ако имаш поставени цели, не очаквай всичко да стане с едно шракване на пръсти.

- Какви са несъвършенствата в българската образователна система? А какви са преимуществата?

- Има точно две неща, които не одобрявам в нашата образователна система – подборът на предмети в гимназията и невъзможността да се формира максимална оценка в дипломата. Учат се прекалено много неща, голяма част от които учениците не харесват и които няма да им трябват за специалността им в университета. Следователно, ако те искат да се фокусират върху нещо специфично и същевременно да

имат високи оценки и по другите предмети, трябва да прекарват часове над учебниците до пълно изтощение или загуба на желание за живот. Поне при мен беше така – трябваше да имам 6.00 по всеки един отделен предмет за всичките 4 години + 6.00 и на двете матури, като имаше вариант да държа и трета допълнителна. Звучи невъзможно, нали? Смешното е обаче, че това е и една от добрите черти в българското образование – имаш достатъчно време и достъп до информация, за да избереш това, което искаш да учиш на по-високо ниво. Тук учениците избират сами предметите си, и то доста рано, и голяма част от тях признават, че изобщо са нямали представа какво искат да правят с живота си.

Ако, разбира се, предпочетеш да останеш и продължиш образованието си в родината, хубавото е, че повечето университети гледат оценките от предметите, които са свързани със специалността, така че не се получава едно пренатоварване на ученика да следи всеки предмет на 100%.

- Как реагират местните, когато им кажеш, че си българка? С какво сме известни там?

- Със смесени чувства е всеки път. Доста хора не са запознати със съществуването на малката ни държава – честно казано, не ги и интересува много. Тук всички се „мерят“ със знанията си – стига им да им кажеш Източна Европа и те са доволни. Всички сме равни пред изпитите, но може би не толкова при намирането на работа след това.

Ха-ха, известни сме с добрите си информатици :). Заради това и аз се хванах на хорото, да не остана поназад. Шегата настрана. Доста голяма част от хората тук са посещавали курортите ни (да, има и такива, които не са били в „Слънчев бряг“), останали са със страхотно впечатление и се връщат отново. Даже се интересуват от историята ни – изглеждаме им доста екзотично. Въпреки това бях в потрес, когато чух от една дама от Русия, завършила гимназия в кралството, че св. св. Кирил и Методий са руснаци и че едва ли не след създаването на Руската империя се е появил цивилизованият живот на територията на Източна Европа. Определено има какво да се чуе,

стига да попаднеш на правилните хора.

- Как живееш там? Какво правиш през свободното си време? Как е нощният живот?

- В никакъв случай не се оплаквам – въпреки че и тук максимата “студентски живот – беден живот” е в сила. С хората, с които аз се запознах, си помагаме, доколкото можем, забавляваме се и времето минава някак по-бързо. В по-голямата си част колегите ми са отзивчиви и никои не прави проблеми. Особено пазачите в общежитието в събота вечер – тези хора имат невероятни нерви.

Колкото до свободното ми време, в началото основно се разхождах из града – определено има какво да се види. Не че няма да имам достатъчно време в следващите четири години, но поне да отбележа, че съм видяла едно-две неща.

А нощният живот...?! Той е доста по-различен от това, на което бях свикнала, и това, което очаквах. Не че ги няма клубовете със силната музика и често убийствените цени (тук ценоразписът може да предизвика малък сърдечен удар за разлика от българския). Нещото, което ми направи най-голямо впечатление обаче, е разликата в морала на хората – колкото и да се говори, че сме от малка държава, която тепърва навлиза в “европейския” начин на живот, тук бях свидетел на големи извращения. Момичетата ходят по къси панталонки, тесни полички (в което няма лошо, всеки си има стил), но когато погледът ти стигне до грима, който сякаш са напластявали с шепи, топираната коса в цветовете на дъгата, някак си всичко губи чара си. Щях да забравя – всичко би било не дотам фатално, ако въпросните девойки не бяха по 90+ килограма, но подробности! Като допълнение към картинката – за тях е наистина нормално да “подгреят” преди същинския купон със 100–200 мл водка в таксито, което кара бясно към клуба в делничната вечер (тук календарът няма значение – всеки ден е годен за напиване).

Нека не оставям грешни впечатления – има и много свестни хора, които отиват, за да се повеселят с приятели и да се приберат живи и здрави. Просто трябва да си по-внимателен в преценката си – тук всички изглеждат мили, но някои ги хващат “лудите”, като подпийнат.

Желаем на Маргарита късмет от България!

Весела Маринишева 10л

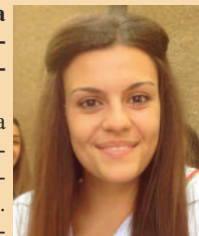
Къде да учим?

Срещнахме се и с двама абитуриенти, за да разберем техните нагласи за бъдещето им образование, къде са избрали да учат и да се реализират и защо. Ако вие мислите различно, пишете и споделете!

Наталия Конова 12з, Ученик на годината 2010/2011

- Къде би искала да учиш – в България или в чужбина?

- Всяко нещо на този свят има положителни и отрицателни страни. Следването в чуж-

бина има няколко предимства – повечето университети имат прекрасна материална база, създават гостоприемна среда за чуждестранните студенти, методите на преподаване вероятно са по-съвременни от тези на българските и т.н. Но струва ли си всичко това, сравнено с недостатъците

- носталгията по дома, напрежението от новата и непозната среда, финансовите разходи? Може би да. Но моята житейска философия е, че има ли желание, има и начин. Ако един млад човек има амбициите да учи, да се развива и усъвършенства, смятам, че би намерил всичко необходимо като студент в България. В крайна сметка това отличава способните от посредствените – умението им да виреят и да се развиват независимо от средата, в която се намират.

- На какво ниво е българското образование днес според теб?

- Моите впечатления са, че българското средно образование все още е на високо ниво и дава на учениците силен тласък напред. Те са редовно сред първенците на международните олимпиади по математика и други науки. Това се дължи най-вече на мотивираните учители. Но няма ли лична мотивация у всеки ученик, трудно се постига успех.

- Каква е матурата, която си избрала?

- Матурата, която съм избрала, е английски език. Смятам, че ми се отдава и е по-лесно за мен да се подготвя. Аз ще кандидатствам с биология и химия.

Галин Ангелов 12м

- Къде би искал да учиш – в България или в чужбина?

- Предпочитам да уча в България, защото моите близки и приятели са тук.

Смятам, че ще мога да се реализирам и на родна земя. Университетът, към който съм се насочил, напълно задоволява моите желания относно специалности. Според мен с много труд и усилен подготовка всеки може да успее, независимо къде е, по-важни са желанието и подходът към учебния процес.

- На какво ниво е българското образование днес според теб?

- Българското образование е на едно и също ниво от доста години насам и то не е никак високо. Трябва да се обърне огромно внимание на образователната система, ако искаме да бъде по европейския стандарт и да дава тласък на сегашните и бъдещите студенти като мен. Лично аз бих се радвал, ако наистина се подобрят. Вярвам, че това е възможно!

- Каква е матурата, която си избрал?

- Математика. Интересувам се и ми допада като наука. Смятам, че ще се справя.

Преслава Йорданова 10л

Около 30 000 българи учат в чужбина към настоящия момент, според председателя на Държавната агенция за българите в чужбина Росен Иванов. Най-много българи учат в Германия – 7 997. Те са около 7% от българската общност в страната, която по официални данни е 95 956 души.

В сравнение с 2004 г., броят на студентите в Германия е намалял с 66%. Основна причина за това е въвеждането на такси за обучение. Въпреки това обаче Германия си остава по традиция най-привлекателната за получаване на диплома страна. През последните две години се наблюдава рязко увеличение на броя на българските студенти във Великобритания. По последни неофициални данни за 2012 г. броят им е достигнал 10 000 души. Тенденция надолу отбелязва числеността на българските студенти във Франция, където има спад от 33% за период от четири години.

В Австрия се обучават около 2 000 българи. Към края на миналата година в Холандия официално е имало 1 170 студенти. Около 1 000 са те в Италия и около 600 в Испания.

В американски университети официално има 1 957 млади българи. Около 82% от родните студенти в САЩ не се завръщат в България, а половината от тях започват да работят още по време на следването.

П Р И С Т Р А С Т И Я

Аз и... другото ми аз

Учените и до днес не могат да докажат има ли свръхестествена сила и връзка между близнаците, за която много често се споменава във филмите. Сестра близник например изпитва болка, а другата на мига усеща същото. Любопитни, ние се срещнахме с две двойки близначки и им зададохме едни и същи въпроси, за да разберем. Оказа се, че май във филмите е едно, а в реалността – друго. Преценете сами!

Антония и Лора 7г

- Какъв стил музика предпочитате, кой е любимият ви филмов жанр и какво е хобито ви?

Антония: Слушам предимно попмузика. Любимият ми цвят е червен. Обичам да свира на пиано и се занимавам с актьорско майсторство.

Лора: Аз също съм привърженик на попмузиката. Предпочитам да гледам романтични комедии. Любимият ми цвят е бяло. Занимавам се с балет и лека атлетика.

- Често ли ви бъркат една с друга?

- Доста често.

- Разбирате ли се, или сте все на различно мнение?

- Често се караме.

- Колко време е необходимо на хората, за да разберат коя е?

- Обикновено около 2-3 седмици.

- Истина ли е, че усещате, когато нещо не е наред с другата?

- Не, преувеличено е.

- Споделяте ли всичко една с друга?

- Не, защото всеки човек трябва да има уединение.

- Каква професия сте си избрали?

Лора: Бих искала да се занимавам с финанси.

Антония: Определено искам да стана актриса.

- Опишете се една друга.

Лора: Антония е досадна, забавна, мързелива, добра, буйна и мрази котките.

Антония: А пък Лора е нахална, винаги всичко трябва да е по нейния начин, много командва, обича животните, малко е скучна, но е много грижовна.

- Имате ли общи дарби и из-

бройте някой от тях.

Лора може да пее хубаво, но не и Антония. Антония може да рисува, но Лора не може. На Антония ѝ допада да чете, а на Лора - не. Лора обича да танцува, но Антония - не. Антония предпочита дългите разходки за разлика от Лора. Лора спортува, а Антония не я бива в спортовете. И двете предпочитат да са сред хора.

- Разкажете ни една забавна случка.

- Когато бяхме на почивка в Гърция, отседнахме в хотел. Първият ни ден там бе прекаран в разопаковане и почивка от пътя. На следващия ден бяхме на туристическа обиколка с автобус и бяхме облечени абсолютно еднакво, с еднакви прически и т.н. Скоро отбихме да си починем, но явно шофьорът не е забелязал, че сме близначки и щом видял сестра ми Антония, потеглил. Имах късмет, че носих телефона си със себе си и бързо се обадох на мама, обясних ѝ за случилото се и не след дълго автобусът се върна, за да ме вземе.

- Еднакви подаръци ли получавате на празници?

- Да, за да не се сърдим една на друга.

- Имате ли един и същ стил за обличане?

- Да.

Ванеса и Глория 10а

- Какъв стил музика предпочитате, кой е любимият ви филмов жанр и какво е хобито ви?

- И двете предпочитаме страшни филми – ужаси, но слушаме разнообразни стилове музика. Хобито ни е музиката. Ние свирим на ударни инструменти в духов оркестър. На 12 години посетихме Сан Марино и Венеция в Италия с оркестъра, бяхме и на много други места. Тази година спечелихме второ място в ученическите изяви на духовите оркестри във Вършец. Любимите ни парчета са „Месечина“ на Горан Брегович, Берковско хоро, Гergyовден и много други.

- Често ли ви бъркат една с друга?

- Да, много често. Като малки ни беше забавно, но сега започнахме да се обличаме различно, да си правим различни прически, за да могат да ни различават по-лесно.

- Разбирате ли се или по-скоро се карате?

- Разбираме се добре.

- Колко време е необходимо на хората да разберат коя е?

- Колкото и време да им дадем, винаги питат коя е.

- Истина ли е, че усещате, когато нещо не е наред с другата?

- Да, истина е.

- Споделяте ли всичко една с друга?

- Да.

- С какво искате да се занимавате, като пораснете?

- И двете с медицина или фармация.

- Опишете се една друга.

- Ванеса е по-срамежлива, по-чувствителна и по-ученолюбива, а Глория е по-отворена към хората и не се притеснява.

- Разкажете ни някоя забавна случка с вас двете!

- В 8 клас учителката по математика трябваше да изпита мен - Глория, но аз не бях подготвена и решихме със сестра ми Ванеса да се разменим и изпитаха нея. Господжата изобщо не разбра, понеже не ни различаваше.

- Съгласявате ли се една с друга или имате различни мнения?

- Имаме различни мнения и сме две различни личности.

- Еднакви подаръци ли получавате на празници?

- Да.

- Имате ли един и същ стил за обличане?

- Да, но започнахме нарочно да се обличаме различно, за да ни различават останалите.

Мария Челебиева 7б

Преслава Кръстева 7б

Танцувайте за здраве и красота

Моята съученичка и отлична ученичка Александра Гергушка отдавна е наясно с ориенталските танци, защото те запълват нейното свободно време и ѝ носят настроение и здраве. Прочетете още едно наше предложение за релакс и най-после си изберете! Повече от 10 варианта вече ви предложихме в нашия вестник все пак!

- Как реши да започнеш с танците?

- Търсех нещо ново и различно, което да ми донася удоволствие и същевременно да ми бъде от полза. Ориенталските танци бяха най-добрият избор, тъй като съчетават физическо натоварване и релакс.

- Как протича една тренировка?

- Тренировката трае един час. Започваме със замявка, която е съобразена с групите от мускули, които ще бъдат натоварени. Например при танц с воали се напрягат най-много мускулите на ръцете, затова и те се разгриват най-много. Припомнят се някои от

старите танци, а след това се показват нови движения.

- Имате ли някакви публични изяви?

- Всяка година се провежда тържество на школата, където всеки представя определен танц. Имали сме изяви в различни училища, както и пред Ротари клуб.

- Научи ли нещо повече за ориенталските традиции?

- В арабския танц водеща роля има жената. Жената, която се радва на живота, дава, без да се страхува, и е готова да получи без излишна скромност. Жената

майка, приятелка, сестра, съпруга... Именно това е в основата на танца. Символиката му е дълбока. Корените – много древни.

- По какъв начин ти помагат танците?

- Освен че действат релаксиращо на целия организъм, те зареждат с положителна енергия; арабският танц оформя тялото.

Велислава Кучева 10л

Обичате ли спорта?

Ами тогава не пропускайте тази информация и подкрепяйте нашите отбори! В този брой ви представяме баскетболистите

Няколко години поред баскетболните ни отбори са сред първите три отбора не само в града, но и в областта и страната. Миналата учебна година момчетата от възрастовата група 8-10 клас заеха първо място на общинското състезание и трето място на зонално първенство. Момчетата извоюваха второ място на общинско. Треньорът им Поля Маринова споделя, че тази година има много нови попълнения от осми клас. Запомнете имената на баскетболистите ни и им стискайте

палци: Наталия Конова и Никол Къчева от 12з, Вилияна Якимова, Ива Петрова, Памела Дилова и Михаела Коларска от 10л, Илина Георгиева от 10з, Маринела Тодорова и Лилия Петрова от 9а, Виолета Николова, Радина Алексиева и Диана Генова от 9л и новите попълнения – Диана Маркова, Ина Георгиева и Калина Тодорова от 8з, Деница Димитрова и Анна Мария Ичева от 8л. Тази година ще бъдат сформирани отбори във възрастови групи 8-10 клас и 11-12 клас при момчетата, а отборът

при момчетата ще е общ - 8-12 клас.

Момчетата споделят, че отговорностите им тежат, защото всяка година очакванията са все по-големи. Тази година ще се борим за първите места на общинското състезание и по-нататък, разбира се. Първите мачове започват през месец февруари. Наслука, момчета и момчета! И късмет!

Очаквайте в следващите броеве представяне и на останалите ни спортни отбори!

Анна Мария Ичева 8л

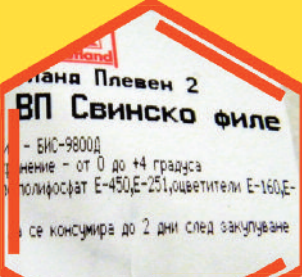
П Р И С Т Р А С Т И Я

Какво ядем?

Дали нашата трапеза е страница от учебник по химия?

Група ученици от 11з клас се заеха да разгадаят за всички нас

какво се крие зад индустрията „храна“ и Е-номерата

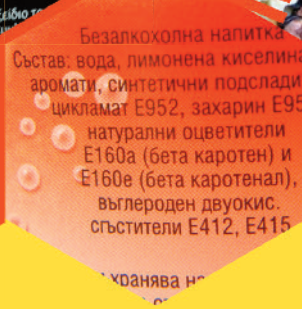
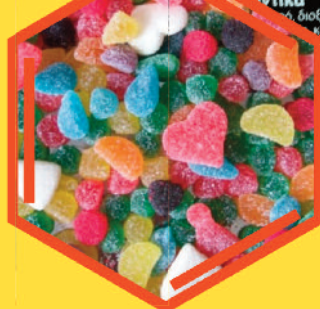

В съвременния свят храненето все повече заприличва на индустрия. Прочитайки етикета на някой хранителен продукт, сякаш прочитате ни се разкрива страница от учебник по химия. Оказва се, че пием бръмбари със сока си, хладилникът се чупи, но киселото мляко не вкисва, и трапезата ни задължително включва сярна киселина, негасена вар и талк. Не всеки обаче е наясно какво яде, а още по-малко десетгодишното хлапе, което, купувайки си газирани напитки от магазина, едва ли предполага, че поглъща смъртоносни вещества по този начин. Ето защо ние се заехме с „разгадаването“ на „Е“ системата в няколко последователни броя.

Съществуват различни класификации на Е-тата според тяхното

предназначение. В повечето случаи се делят на оцветители, консерванти, антиоксиданти,

минерални

соли, регулатори на киселинността, гumi, емулгатори, стабилизатори и овкусители.

Александра Стоянова 11з

Е-класификацията важи само за Европейския съюз. Буквата Е, която предхожда номера, идва от Европа.

Оцветители

Оцветителите са Е-тата от 100 до 181. Тяхното предназначение е да подобряват външния вид на продуктите, да ги накарат да изглеждат по-добре и да ни залъжат, че това е нещо наистина вкусно (ако е хранителен продукт). Но въпреки атрактивния вид, който придават, може да са вредни... Ето ви кратък пътеводител какво се крие зад ярките и наситени цветове, наредени по щандовете в магазина до вас, и какво могат да ви „предадат“.

За хората, които страдат от астма или са алергични към аспирин, се препоръчва да проверяват съдържанието на опаковката за следните Е-та:

Е 102 (тартразин) – жълт; може да го откриете във вашите любими сладкиши, напитки, сладко, консервирана риба, сухи супи. Употребявайки го, може да получите и тумор на щитовидната жлеза, увреждане на хромозомите, обриви и хиперактивност, уртикария. Забранен е в Норвегия и Австрия.

Е 107- жълт; използва се в безалкохолни напитки. Забранен в Австралия и САЩ.

Е 122 (азорубин) – червен; използва се в сладкарството, марципаните. Забранен в Швеция, Австрия, САЩ и Норвегия.

Е 123 (амарант) – червен; използва се в кексове, плодови ароматизирани пълнежи; предизвиква екземи и хиперактивност. Забранен в САЩ и Норвегия.

Е 124 (понсо) – при животни води до образуване на тумори. Забранен е в САЩ и Норвегия.

За любителите на шоколада Е 155 (кафяв) – повишава кожната чувствителност. Забранен в Дания, Белгия, Франция, Германия, Швейцария, Швеция, Австрия, САЩ, Норвегия.

Уртикарията е кожно заболяване. Ако не искате да се добияте с петна по тялото и дори лицето, намалете консумацията на продукти, съдържащи следните Е-та:

Е 102; Е 110(сънсет) – жълт; използва се в зърнени продукти, печени тестени изделия, сладкиши, напитки и замразени храни, а също в някои медикаменти. Забранен в Норвегия.

Е 160 b*(норбиксин) – червен; използва се в млечните продукти, сладкиши, текстил.

Подложените на експерименти бели мишлета получават тумори при следните Е-та:

Е102; Е124; Е129 (алура ред) – има оранжево-червен цвят. Използва се в сладкиши, напитки и подправки, в лекарствени средства и козметични продукти. Получава се по синтетичен път. Въведен за употреба през 80-те с цел да замести Amaranth. Забранен в Дания, Белгия, Франция, Германия, Швейцария, Швеция, Австрия и Норвегия.

За любителите на алкохола също имаме лоша новина Е-тата са дори и в спиртните напитки (Е150, 181). Затова, ако не можете да се откажете от тях, набягайте на домашната ракия и винце на баба и дядо :).

Но нека да не бъдем толкова черногледни. Има и Е-та, които са безвредни. Такива са 100, 101, 140, 141, 160(d),(f),(g), 162, 163, 171.

Румяна Богданова 11з

В следващия брой очаквайте информация за консервантите.

„P.S. Обичам СЕ!“

Човек е сложен пъзел от качества и недостатъци. Всички сме такива. Дори не говорим за това, дали ни харесва, или не, а по-скоро доколко сме го осъзнали. Перфектно несъвършени и свършено неперфектни. Това сме ние. Уникална компилация от всичките ни умения, таланти, знания, пороци, лоши и добри навици... Човек е ценен такъв, какъвто е! С всичките си недостатъци и несъвършенства – грозни, красиви, дебели, слаби, с по-малък или по-голям умствен капацитет... Ценни сме дори само защото сме живи и малко или много допринасяме за живота на околните. Чували ли сте за The Body Love Blog? От септември насам нийоркската студентка Стела Буншофт води своята битка за правилното възПРИЕМАНЕ на телата в своя блог. Там тя публикува свои снимки, показващи не само со-

лидното й тяло, но и огромната й усмивка. Над 80 000 души споделят снимката й от страницата й в Tumblr, съобщават от Re-orple.com. Тя вдъхновява хората. И ги вдъхновява да не робуват на стереотипа за идеалното тяло тип „Кукла Барби“, а да бъдат себе си, да се приемат такива, каквито са. И ако мотивите на хората да искат да отслабнат, да се впишат в идеалните размери и да приличат на пластмасови манекени от витрина на магазин са, за да се впишат в обществото или за

да се харесват на другите, то нека видим как хората приемат смелия подвиг на Стела. Снимката й във фейсбук, която извистен фотограф качи, има 552 000 харесвания и няколко хиляди насърчителни коментара в духа на „Браво, момиче! Давай все така!“. „Мисля, че хората се отнасят

зле с мен, защото не им е комфортно да виждат снимки на някого, който не е слаб, а освен това не разбират и за какво се бори движението за приемане на тялото. То е създадено с цел да се премахне клеймото върху хората с наднормено тегло, защото голяма част от обществото ни се състои именно от такива хора и в това няма нищо лошо“ – обяснява нийоркчанката.

От другата страна имаме „живите кукли“ – британката Лора Виникомба, украинката Валерия Луканова, Дакота Роуз и много други,

но това са най-популярните имитации на кукли или по-скоро имитации на хора... Порцеланова кожа, свършен грим, наивен поглед... С абсолютната визия на кукли трите момичета още преди няколко години станаха известни в целия свят посредством интернет. И детската надпревара от „Кой има по-хубава Барби“ изведнъж се превърна в „Кой повече ще заприлича на нея“. Младите девойки явно съвсем не разбират, че под петте слоя грим те наистина са красиви, а ако и в интернетизацията си бяха себе си и популяризираха това, щяха да имат много повече последователи. И всичко, което правеха, щеше да има смисъл, да бъде много по-високо ценено.

Тъжното е, че твърде много тийнейджъри, и като цяло много хора, са завладени от идеята за отслабване и разкрасяване – за по-добър външен вид. По-скоро от идеята за свършенство. Но какъв е смисълът? Нали ако всички бяхме свършени, щяхме да сме като излезли от фабрика манекени, еднакви до последния детайл от визията ни. Та нали чарът и истинската красота и неповторимост се крият именно в дреб-

ните дефекти и странности, които ни правят уникални... „Красотата е в очите на наблюдаващия“, казва една мъдра поговорка. Хиляда хора може да гледат един и същ предмет и да го виждат по хиляда различни начина. Но „магията“ не е в предмета, а в пречупването на образа му през светогледа на всеки един.

Човек е ценен! Ценен е само с това, че го има – просто защото съществува. Животът е най-висшият и ценен дар и не трябва да го пропиляваме. Не трябва да губим време и енергия в това, да не се харесваме, да се опитваме да се променим, да критикуваме недостатъците – както собствените, така и чуждите, да мразим, да сме недоволни и нещастливи. Защото сега може да сме тук, всичко да е в нашите ръце, животът да е пред нас, а в следващия момент, като след едно мигване, всичко да е различно. Никога не изпускайте повод да се усмихнете, радвайте се на всеки облак и капка дъжд, както и на слънчевите лъчи... Обичайте се! Но най-вече ОБИЧАЙТЕ СЕБЕ СИ!! И то такива, каквито сте! :))

Весела Маринишева 10л

ПРИСТРАСТИЯ

Последната
екскурзия
12 клас

Пъстър микс от българска история, приповдигнато настроение, красива природа... с малко тъжен привкус!

В Дряновския манастир – люлка на българския дух и самочувствие, където запалихме свещичка за здраве.

Три часа във Велико Търново – по Самоводската чаршия, в ателиетата за стари занаяти, в Шекерджийницата и по болярските баири.

Дали в онези времена са преписвали като нас?

В Славейковото школо.

Ти не можеш
да бъдеш
безразличен

Да споделим своята Коледа и да се почувстваме по-щастливи в този свят ден, като помогнем на децата, лишени от родителски грижи. Към това ви призовават учениците от 7а и 7б клас, които обявиха своята благотворителна кампания на 21 ноември – Деня на християнското семейство. Те продължиха традицията на учениците от Випуск 2012, които две поредни години проведоха много мащабна и отлично организирана инициатива от грижа и любов към децата от Дома за медикосоциални грижи в града ни.

Нека всеки от нас се включи и дари, макар и малка сума! В навечерието на Коледа организаторите ще посетят Дома и ще дарят всичко, закупено със събраните средства. Както обикновено, ние ще отчетем кампанията на страниците на вестника и ще ви разкажем за срещата с децата.

За повече информация относно организацията - търсете класните си ръководители!

В@з Буки Веди

ТЕАТЪР

След представлението -
емоционално

Театърът се хареса на учениците. Малка част си тръгнаха по време на представлението, но повечето гледаха с интерес, макар че бяхме с по-големи очаквания след интерпретацията на „Укротяване на опърничавата“ от Шекспир. На сцената отново видяхме плевенски актьори, повечето от които познаваме добре.

Аз преценявам доколко добра е била постановката, ако след нея продължавам да мисля върху видяното и да си задавам въпроси. И този път, докато се прибирахме към домовете си след представлението, част от нашия клас водихме оживена дискусия относно ролята на актрисата, която беше облечена цялата в черно и възпроизвеждаше тъжна и страховита мелодия. Имаше различни мнения – смъртта, Дяволът, съвестта, но след разсъжденията единодушно се съгласихме, че това е съдбата. Беше сполучливо и въздействащо.

Сюжетът е популярен и ни беше познат. Също и облогът, който склчиха Найденов и Живко, да измайсторят таваните на една къща. Всички направихме асоциации с къщата в Трявна, чийто тавани са изработени също след облог между двама майстори и която посетихме по време на екскурзията си миналата година. Разговорът се пренесе неусетно в наше време. И днес наблюдаваме любовни триъгълници между хората, като в случая на Найденов, Милкана и Живко. Милкана за пореден път ни дава пример, че трябва да мислим, преди да дадем дума, защото последствията от лекомислието ни може да са

На 13 ноември учениците от 8 до 12 клас за пореден път бяхме зрители в театралната зала - посетихме „Майстори“ на Рачо Стоянов.

страшни. Някои момчета и сега продължават да сключват облози от друг характер, разбира се, с цел да се доказват пред някого, използват дори и физическа сила. От театралната сцена получиха добър урок. А темата за съдбата...?! Пътят ни е предначертан, но в границите на предопределеното ние решаваме – кои да сме, какви да сме.

Вилия Георгиева 10л

За преобърнатите митове

Пиесата беше едновременно романтична, драматична и трагична – двама майстори резбари, влюбени в едно и също момиче (Доста познато, а, момчета?). На сцената видяхме куп драматични събития, сред които и творческият дуел между резбарите. Наградата - сърцето на Милкана. Именно този дуел превърна драмата в трагедия. Сюжетът диалогизира с много универсални мотиви в литературата, „преобръща“ ги и така изпраща своите послания. Живко например се завръща като блудния син в дома си, само че не беден и натрупал поуки, а с мнимо покаяние за стореното в младите си години. Въпреки доверието, което бързо и малко лекомислено му дават всички. А Милкана е противоположният вариант на Пенелопа, която в познатия ни мит на висока цена и с много изпитания остава вярна на своята любов. Героината тук обаче бързо забравя любовта и дава сърцето си на друг. „Пътят“ по принцип е изпитание и опит и след като го извървят, героите са по-мъдри. „Пътуваният“ в този сюжет Живко явно не е взел своите уроци. Всичко това

показва, че доброто и християнският ред са нарушени, героите не могат да пораснат до разкаянието и драмата се превръща в трагедия.

В ролята на Милкана видяхме Елица Анева, а двамата майстори – Живко и Найденов, бяха изиграни от Адриан Филипов и Александър Димитров. Ние влязохме в залата с доста завишени очаквания след „Укротяването на опърничавата“, което беше най-доброто, което сме гледали на плевенска сцена. Признавам си, сюжетът беше интересен, но явно не достатъчно, за да задържи голяма част от нас. Декорите бяха сравнително малко, а костюмите – изключително изчистени. Базирайки се на отзивите, които чух, смея да твърдя, че нашите актьори могат повече. Очакваме следващия спектакъл!

Ралица Георгиева 10л

Невъзможното завръщане

Сюжетът на драмата вплете любовта и творческия труд, греха и възмездие. Конфликтът обхващаше трима герои - Живко, Найденов и Милкана. Живко и Найденов на пръв поглед са равностойни, но всъщност за тях любимата жена не означава едно и също. И за двамата Милкана е източник на изкуство и вдъхновение - за Найденов обаче всичко е в по-житейски и битов план, а за Живко - в творчески. Найденов се вслушва в Еснафа, а Живко има своя собствена позиция за творческа реализация. Живко е абсолютната независимост на твореца, бунта, новото, самотата на неразбрания. В миналото Милкана е дала своята китка на Живко с обещание да го чака 7 години, след което той заминава, за да спечели пари - толкова, че да бъде достоен за нея. Когато обаче из селото се разчува, че Живко се е удавил, Милкана се жени за Найденов. Слухът все пак се оказва неверен

и след 5 години Живко се завръща в селото, за да доизвърши своя път и да покаже на зрителите, че любовта остава и след смъртта. Милкана се опитва да го убеди да я остави, а в замяна на това тя ще го помни вечно. Тя смята, че невъзможната на земята любов ще я бъде в отвъдния свят. За Живко Милкана си остава вдъхновение, тя го е направила мъж и майстор. За Живко Милкана е всичко. Без любовта й изкуството е невъзможно.

Найденов се поддава на страха да не изгуби жена си, губи опорите си и слага трагичен край на събитията. Милкана е ничия.

През цялото време в жената, облечена в черно, аз виждах Хора от старогръцките трагедии, който от оркестрата провокира, предупреждава, изрича най-мъдрите поуки. Гласът на една жена се извисяваше и поучаваше, за да разберем, че не винаги завръщането в бащиния дом е възможно.

Лиана Христова 10а

Достойно представяне

Опит за репортаж от мястото на събитието

На 24 ноември взехме участие в XII Национален есенен турнир по информатика „Джон Атанасов“. Рамо до рамо се състезавахме с млади програмисти от двадесет града у нас, от Румъния, Хърватска, Сърбия и други държави. От нашия град участваха 30 ученици, сред които и ние, Вазовците – Калина Лачева и Красимир Великов от 6а клас, Йоанна Сиркова от 6б и Мерилин Писина от 7а клас. Наш ръководител бе г-жа Мария Русева.

Сутринта на 23-и заминахме с влак към Шумен. Имаше деца, които за първи път участваха на

от участниците, които за пореден път мерят силите си с ученици от цялата страна. Пристигнахме в хотела и се настанихме по стаите. По-късно посетихме откриването. Особено ме впечатлиха думите на кмета на Шумен: „Радвам се, че Шумен за пореден път събира цвета на информатиците, защото вие сте бъдещето на България, на Европа. Вие сте шансът на България да върви напред в развитието и иновациите в компютърните науки“. Имаше много песни и танци.

На сутринта на другия ден всички притеснени състезатели търг-

такова състезание. Те пол у ч а в а х а наставления

нахме към университета, в който се проведе турнирът. След като състезанието приключи, се прибрахме в хотела и в очакване на резултатите обсъждахме оживено решенията на задачите. Радвахме се, че сме взели правилното решение или пък съжалявахме, че не сме се сетили нещо толкова лесно. Вечерта разбрахме резултатите. Макар че нямаше наградени участници от Плевен, ние постигнахме достойни резултати и места в класирането.

В Шумен прекарахме три незабравими дни, изпълнени с усмивки и прекрасни спомени. Научихме много и сме решени да се трудим здраво за следващото изпитание.

Мерилин Писина 7а

В@з музикоВЕДИ

Вярно ли е, че отскоро в училище имаме музикална група, кои са участниците и какво да очакваме от тях, питате вие. А ние отговаряме.

Наскоро имах удоволствието да присъствам на една от репетициите на новосформираната музикална група в нашето училище. Всички бяха заредени с настроение и ентусиазъм, което бързо ме накара да се почувствам уютно в тяхната, иначе за мен съвсем непозната сфера.

Групата е създадена по идея на г-н Митев и е не само хорова, но и солистична. Изпълненията им са от различни жанрове на вокалното изкуство - от класическото пеене до школуваното поп и джаз. Стремят се не само към надграждане на музикалната си подготовка, но и към оформянето на един добър естетически вкус и отношение към красивото изобщо занаят в живота. Да ви запозная с момичетата в екипа: Моника Донова, Цветослава Грънчарова и Симона Клашнева от 9л; Силвия Тачева от 9и; Анита Кундева от 8з; Симона Николаева - 10л. За своята съвместна работа те споделят, че се разбират и се чувстват на мястото

си. Дано скоро да ги видим и чуем! Че да ги преценим!

Госпожа Елена Конова, ръководител на групата, ми разказа, че е изненадана от сериозното отношение и от бързината, с която учениците ѝ се развиват и обучават. Според нейните думи, в екипа ѝ участват само музикално интелигентни и трудолюбиви деца, с които тя се старае да работи на професионално ниво, но така, че да им доставя удоволствие и да се забавляват заедно. "Много колеги биха ми завидели за учениците" - казва не без гордост и задоволство тя.

Позволих си да ги разпитам и за така обсъжданата в момента песен, която е свързана тематично с името и девиза на училище „Иван Вазов“. Те ми разказаха, че идеята е да се запее от всички ученици, а момичетата от музикалната група да участват в клипа ѝ. Ехааа!

А пък за вестника ни те казаха, че са приятно изненадани от него и го определят като приближаващ се към професионалните среди.

Силви Лалова, 10л

Браво на най-малките

Първокласниците Тихомир Нинов и Мария Събева са първенци - съвсем наскоро донесоха Купа и медали от Спартакиадата на детската балетна школа към спортен клуб „Спирит“. Те умеят да танцуват различни класически и спортни танци, джаз. Много ученолюбиви и трудолюбиви са в клас, а Тихомир е и голям почитател на туризма. Въпреки че е само на 7 години, вече е със сребърна значка, защото е посетил 50 от 100-те национални обекта в България.

Поздравления и за Виктория Ованнисян,

която е състезател по художествена гимнастика. Тя е на първо място в своята възрастова група в Международното състезание по художествена гимнастика в Раднево. Признава, че най-приятно ѝ е да играе с обръч. Браво на най-малките и още много успехи! А пък ние ще ви разказваме за тях.

В@з Буки Веди

ЗАБАВНО ☺

Я да видим дали ще се познаем?!

Две от новите ни паралелки се самопредставят. Така те се видяха. Ако не сте съгласни, пишете, за да ни покажете как вие се „виждате“. Приятно забавление! Очакваме и други да се самопредставят – на познатия адрес el_yestnik@abv.bg

Ние сме 8? клас

Момиче: С английския е най-добра и с това ни бие всички тя.

Момиче: Всичко знае, всичко разбира, за учене винаги време намира.

Момиче: Много мъки с тоз английски език, но какво да се прави - тя е ученик.

Момиче: С готин характер е тя, трябва да сме като нея, за да бъде весел света.

Момиче: Чувство за хумор има тя и най-добра приятелка си има - с нея ще е до края на света.

Момиче: Все пее тя във час, тя е най-печена сред нас.

Момиче: Може да е кротка и доб-

ричка, но това е истинската ученичка.

Момиче: За всичко тя взема отношение, но е добре, че има мнение.

Момиче: Японски учи тя на поразия, как да я спреш, като в езиците е фурия.

Момиче: Скулптор и художник е тя, хайде, познайте я сега.

Момиче: В математиката тя е най-добра, само корени и вектори се въртят във нейната глава.

Момиче: Медали и Купи тя ни показва, все за каратето тя ни разказва.

Момиче: Добра приятелка е тя, винаги заради другите закъснява за часа.

Момиче: С много грим и прически - в това тя няма грешки.

Момче: Винаги момичета около него тичат, защото много го обичат.

Момче: По цял час с телефона играе и нищо друго не го касае.

Момче: Винаги е на бодлички, той е с най-хубавата визия от всички.

Момче: Той ни слави с футболни турнири и оставя спомени незабравими.

Момче: Винаги за час той закъснява и всички ги затапва, без да се затруднява.

Момче: Остроумен е той до небеса, от гордост не си сваля главата.

Петър Кръстев 8?

може да те накара да се усмихнеш!

Д. е човекът, когото е почти невъзможно да накараш да млъкне! Тя винаги е в центъра на разговора и никога не пропуска възможността да изкаже своето мнение!

Д. е много дружелюбна, но стеснителна личност!

М. е разговорлив човек, който има мнение по всички въпроси и за всеки човек!

М. е привидно тих човек, но тихите води са най-дълбоки!

Ц. е много емоционален човек.

С. е човекът с перфектните оценки! Много хора от класа не я харесват, но нея това не я притеснява. Тя е човек с по-различно мислене, по-тиха е, държи се по-зряло. Няма начин да я засечеш да тича или да се бие с някого през междучасието за разлика от другата част от класа.

А. е най-отговорният човек в класа!

Л. е човек, на когото може да се разчита винаги за каквото и да е!

Винаги е усмихната, каквото и да става!

Математиката хич не върви на И.!

Тя е много земен човек.

А. е винаги усмихната! Също така, тя е човекът, за когото е недопустимо да не знае нещо за някого!

Д. е уникален, няма втори като него! Има страховтно чувство за хумор и може да те разсмее по всяко време!

Д. е конският самурай на класа! Човекът, който може да ме разсмее винаги, в каквото и настроение да съм, дори и да ми каже само „Здрасти“!

Г. е Дон Жуанът на класа!

А. е голям пич, страховтен човек и приятел! На него може да се разчита винаги.

И. е човек, който идва от езикова гимназия и не знае грам английски език!

И. е много добър човек, свестен и забавен.

В. е човекът, който винаги закъснява.

П. е страховтен приятел, винаги е насреща, един от най-интелигентните в класа!

Нашата класна е най-търпеливата и най-печената.

Анна Мария и Лора, 8?

Ники Минаж

Р о ж д е - ното ѝ име е Оника Т а н я М а р а ж , типично тринидадско име.

Родена е

на 8 декември 1982 год. в Свети Джеймс, Тринидад. Живее там с баба си като малка. След като навършила 5, тя се преместила в Ню Йорк с майка си. Има двама братя и една сестра. Животът ѝ не е бил лесен. Баща ѝ е пиел и се е дрогирал. Веднъж дори запалил собствения си дом, в който се намирала съпругата му.

Ники е открита от известния рапър Lil' Wayne.

За кратката си кариера тя е направила наистина много дуети. Запи-

свала е с Usher, Drake, Kanye West, Jay-Z, Ludacris, Eminem, Rihanna, P. Diddy. През 2010 в класацията Billboard Top 100 14 от песните са на Минаж. Тя е първата жена рапизпълнител, която пяла на Yankee Stadium. Ники Минаж печели наградата за най-добра хип-хоп изпълнителка от BET два пъти (през 2011 и 2012 г.)

Участва в ред благотворителни кампании. По нейна идея е създаден CD дискът „Песни за Япония“, а всичките събрани средства тя дарява на японските граждани. Има само един татус, китайски символ. Намира се на лявата ѝ ръка и гласи „Господи, винаги си с мен“.

Обожава обувките. Lil' Wayne ѝ купува чифт за \$3,965, които тя носи на Ellen Degeneres Show.

Моника Маринова 10л

Смях от класните стаи

- Госпожо, повторете, не можах да запиша!

- Прочети ми какво не си записал!

...

Учител: Ще светна лампата, за да ме чувате!

...

Учител: Подчертайте с кръгче!

...

Ученик: Господине, свободни ли сме?

Учител: Да, още от 1878г.

Напишете на указаното празно място какво си мисли катеричката в този момент. Изпратете ни го, като изрежете картинката, и не забравяйте да напишете името си. Пуснете го в нашата пощенска кутия на първия етаж до входа на училището. Най-интересните предложения, заедно с имената на авторите, ще публикуваме в следващия брой.

Моника Маринова 10л

З А Б А В Н О ☺

ХОРОСКОП

Овен:

Овните в българския ще сполучат, и нови полезни знания ще получат.

Телец:

Като А-Б-В учението ви ще бъде лесно, бележникът ви ще крещи „Справяш се чудесно!“.

Близнаци:

Един закачлив есенен романс за кратко ще ви постави в любовен транс.

Рак:

Мисловната ти дейност лесно ще върви, по български, география и математика дори.

Лъв:

Усърдното учене ще ти се отплати, бодро продължавай и само напред върви.

Дева:

Английският ти добре ще върви, проблемите с него в този момент забрави.

Везни:

Ако за теб ежедневието е сиво, купи си нещо ново и красиво!

Скорпион:

За да бъде денят ти още по-чудесен, изгледай филм забавен и интересен!

Стрелец:

Усмивки ще има, не се и съмнявай, и да дариш останалите с своята не забравяй!

Козирог:

Хубавите моменти не ще пропускаш, но внимавай грешки ти да не допускаш!

Водолей:

Този месец трябва да се забавляваш, добри новини на всеки ще съобщава.

Риби:

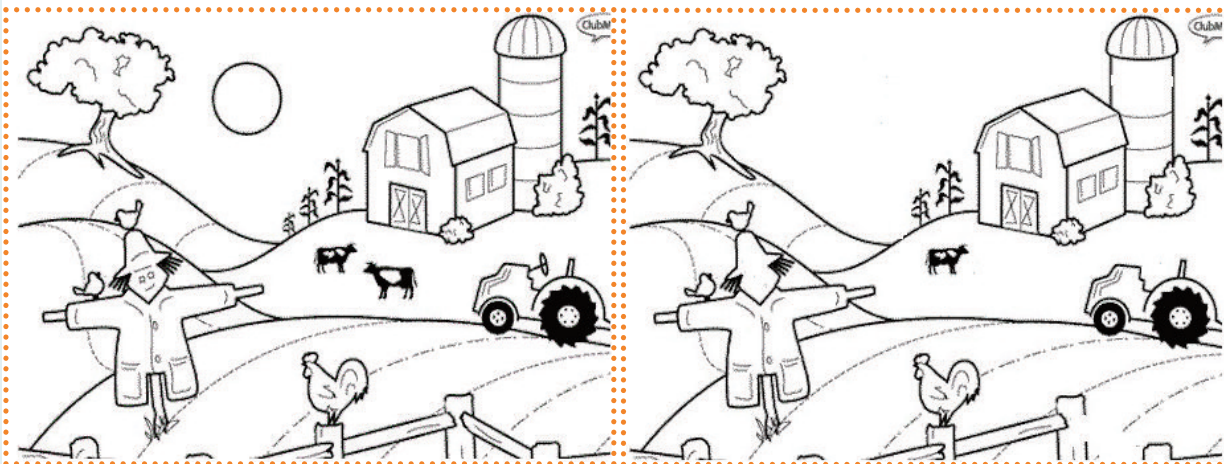

Усмихни се широко, защото ще останеш в мисълта на някого, и то доста дълбоко!

Мария Челебиева 7б

Забавки за малки и големи-убиват скуката в час

Открийте седемте разлики!

Пиша ли правилно?

От посочените 65 думи 15 са с правописна грешка. Кои са те?

лакът, ношт, изследовател, берът, ексектор, сдържа, комунист, узрял, възплъщение, тормози, лафка, четат, жертвоприношения, изпускам, интелектоализация, уретба, имунитет, обикновено, сигурност, връзка, окупираме, осъвършенстван, жарък, скръбта, безнадеждността, смъртта, вещ, идентифицира, безнадеждност, разчувствам, скръб, ренген, символ, детски, огън, невинните, равнодушен, зговор, завлякох, меридиан, невеж, допуснат, тласъци, безсилие, режисьор, безпомощния, сътба, текат, стъбло, съобщение, вестта, неочаквано, хралупата, разтърсил, нокат, събрал, кооперация, седят, свещ, плетат, демократизация, гребат, недоомение, недоразомение, болшинство.

Мария Варджиева 8м

МОДА
есен-зима 2012/13

Скъпи малки и големи дами, знаем какво е да искаш непрекъснато да си в крак с модата. Винаги желаем да бъдем забелязани и оценени или най-малко да оставим добро впечатление у околните. Ето затова ще разгледаме модните тенденции тази зима.

Тази зима на мода ще са дрехите с военни мотиви. Дългите палта и войнишките шинели са нещото, на което трябва да обърнете особено внимание. Много са модерни якета и палта с двуредно закопчаване.

Разбира се, излишно е да споменавам за кожата. Тя е вечна и съпътства всяка зима. Тази година се предпочита черният цвят, но не забравяйте, че и

другите цветове седят не помалко добре от него.

Много модерна е и козината. Тя съчетава елегант-

ност и топлина. Срещат се всякакви дрехи и аксесоари от козина: шапки, палта, чанти, ръкавици... Освен кожените палта от натурални животински кожи, новите колекции предлагат свеж ъпдейт на гардероба с дрехи от козина в съчетание с други материи.

Моника Маринова 10л

Бурлеска

Режисьор: Стив Антин

В ролите: Шер, Кристина Агилера, Ерик Дейн, Кам Гигандет, Джулиан Хоу, Алън Къминг и др.

Държава: САЩ

Година: 2010

Времетраене: 119 минути

Жанр: драма, мюзикъл, романтичен

Резюме: Али Роуз е момиче от провинцията. Тя решава, че е време за голяма промяна и напуска работата си. Мести се в Лос Анжелис, където си намира работа в кабаре-ретен клуб. Не след дълго собственичката на клуба - Тес, открива, че Али притежава огромен талант. Дали той ще е достатъчен да спаси клуба от фалит? Не пропускайте!

Препоръчва: Моника Маринова 10л

Свържи точките

Лабиринт

Помогнете не птичката да стигне до гнездото!

В Коледно настроение ли сте вече?

Коледа е един от най-очакваните празници в годината. Ние най-често го свързваме с ваканция, малчуганите - с подаръци и лакомства, а възрастните - с почивка от тежките делнични задължения. Нека се отправим на едно Коледно пътешествие и да видим как посрещат празника и в другите страни.

В Австрия се ражда известната коледна песен „Зимна нощ“, изпълнена за пръв път в църквата „Свети Никола“, близо до Залцбург, през 1818 г. Днес тази песен се пее навсякъде по света. В тази страна Коледа е задължително свързана с построяването на яслата, където младият Христос се ражда.

В Германия приготвянията за Коледа започват още през ноември. Пешеходните зони и магазините се украсяват. И в Германия Коледата е преди всичко семеен празник. На нея се събира цялото семейство и младите идват при старите, колкото и далече да живеят.

В Индия семействата взаимно си ходят на гости и пеят песни, свирят на барабан и чинели, а през това време домакините ги черпят със сладки, плодове и им подаряват цветя.

В Дания четири седмици преди Коледа украсяват венец от борови клонки, в който слагат четири свещи и запалват първата. И така всяка неделя до Коледа палат по една. Първата е неделята на запалването. Втората непременно е посветена на приготвянето на сладкишите.

В Англия също пеят песни и танцуват в навечерието на Коледа. Във всеки дом има накинчена елха за радост на всяко дете. И са в очакване на Дядо Коледа, който се спуска през комина и оставя подаръците в специално приготвени дълги чорапи, закачени на всяко креватче.

В Бразилия в началото на декември всеки член от семейството си избира „таен приятел“. Роднините се събират на вечеря и след това всеки пише името си на малко листче. Хартийките са разбъркват и всеки взема по една - човекът, чието име е изтеглил, е неговият таен приятел. На 25 декември за тайния приятел има специален подарък.

Преслава Йорданова 10л

У нас

В миналото Коледа се очаквал с нетърпение. Той бил много голям празник. Преди Коледа започвало да се пости и това се спазвало почти от всички хора, особено по селата. В деня на Коледа приготвянията започвали рано. Домакинята ставала по тъмно и приготвяла много видове постни ястия. Започвало се от питка, която наричали погача, зелева чорба с праз лук, постни сърми и

чушки, ошав със сушени плодове, боб и още много други ястия. Вечерта нареждали ястията на масата, събирало се цялото семейство, казвала се молитва преди вечеря и тогава се разчупвала питката от най-възрастния човек в къщата, подарявали си дребни подаръци и вечерята траела дълго. Късно вечерта на всяка порта тропали коледари - те не били с маски като сега, а слагали прозрачен чорап на лицето, като го украсявали като уста, нос и очи, облечени били в селска носия, с тояги и пеели коледарски песни. Всяко семейство искало да ги посетят коледари, защото това било за здраве и берекет на семейството. След като свършили песните, домакинята ги дарявала с гевреци. Коледа и Великден се очаквали с нетърпение, защото тези два празника били много важни.

Това ми разказа баба Гинче, за което много ѝ благодаря.

Сибел Али 8м

Направете своята Коледа незабравима!

Весела Коледа!

Коледният дух

Анкетирахме 50 деца от нашето училище, за да разберем дали вече са изпратили своето писмо до Дядо Коледа и какви подаръци очакват.

Отново се задава Коледа. Този най-весел християнски празник, на който се сбъдват чудеса. Всеки получава жадувания подарък от Дядо Коледа. Но какви точно са тенденциите за подаръци между учениците и дали белобрадият старец все още е в мислите на най-малките?

Повече от половината деца от първи до четвърти клас и в предучилищна възраст отговориха, че не изпращат писма на Дядо Коледа. Не само че писането „излиза от мода“, но и под влиянието на съвременните технологии повечето ученици се надяват да получат таблет, лаптоп или телефон. Но какво е Коледа без добрия старец? Такава радост е да очакваш да намериш под елхата мечтаната играчка! Каква тръпка е да се надяваш да се срещнеш с Дядо Коледа! А сега цялото това вълнение не присъства в сърцата дори на по-малките. Макар да са измислица, Коледните приказки са много съществена част от детството. За нещастие все повече деца променят същността на празника - да бъдеш със семейството си и да споделиш общото щастие. Вместо това, те гледат от материалната част на нещата. Само можем да се надяваме, че с помощта на възрастните и под влиянието на книгите Дядо Коледа ще продължи да носи подаръци на малчуганите.

Не са малко материалистите и

между учениците от пети до седми клас. Телефони, компютри и планшети отново са измежду желанията на по-големите. Все пак се срещат и традиционалисти, които искат... братче или сестриче.

Но има и приятни изненади. Оказа се, че по-голяма част от учениците мечтаят да получат не очаквани от повечето хора подаръци. Някои искат книги, от любов към четенето. Други - да пътуват, за да опознаят света. Това само доказва съзнаването, че учението е важно за развитието на човек и от него зависи започването на самостоятелен живот. Фактът, че повече от половината запитани искат да натрупат знания, веднага оборва стереотипа, че новото поколение не се интересува от световни познания и че ученолюбивите хора са рядкост.

“И материалното, и духовното са важни” е един от отговорите. Няма по-добър начин да опишем духа на Коледа. На този празник даваме на обичния си човек мечтания предмет и споделяме радостта си с него. Дори и повечето хора да твърдят, че не вярват в Дядо Коледа, той е в сърцата на всеки от нас. Той е онзи благодетел, който ни кара да подаряваме усмивки всеки ден. И сме сигурни, че всеки поне веднъж тайно се е надявал да се срещне с него и да му бъде помощник.

Дядо Коледа живее във всички ни. Затова ние самите носим Коледния дух в сърцата си.

Екатерина Ватева 7а
Мерилин Писина 7а

Нашият „малък коментар“

Дядо Коледа тази година ще подарява на най-малките биотопи?!

Какво е биотоп? 😊

- Ако е плейстейшън, ще е хубаво.

- Аз съм във втори клас и още не знам.

- Предполагам някаква машина.

- Хеликоптер с дистанционно.

- Нещо за големи.
- Нещо, с което да танцуваш.

- Нещо като плюшена играчка.

- Топка, която свети в зелено.

- Някакъв компютър.

Редакционен екип

Весела Маринишева, Моника Маринова, Михаела Коларска, Ралица Георгиева, Памела Дилова, Велислава Кучева, Вилия Георгиева, Преслава Йорданова, Лиана Христова
Предпечат – Йончо Йончев
Консултант – Радинка Иванова
Средно общообразователно училище “Иван Вазов”
гр. Плевен ул. “Иван Вазов” №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu

Издава: ЛАБЕЛ ООД – гр.Плевен
Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Преслава и Велислава 10л

Хартия: www.ema-bg.com

Тираж: 1000